

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 727/2014-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti GLOBE International LTD, s. r. o., Pohraničníkov 56, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária Marko, s. r. o., Budatínska 47, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Martin Marko, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb/209/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti GLOBE International LTD, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júla 2014 obchodnej spoločnosti GLOBE International LTD, s. r. o., Pohraničníkov 56, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb/209/2010.

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou doručenou okresnému súdu 27. júla 2010 domáhala proti odporcovi – obci Zálesie zaplataenia sumy 67 185,23 € s prísl. z titulu nákladov „na vývozy *splaškov do okamihu riadneho skolaudovania kanalizácie*“. Rozsudkom č. k. 33 Cb/209/2010-370 z 25. marca 2014 okresný súd žalobu zamietol.

Sťažovateľka poukazuje na trvanie napadnutého konania (3 roky a 242 dní) v sťažnosti namieta, že okresný súd „*nepostupoval v súlade so zásadami hospodárneho a rýchleho prejednanía veci a už vôbec nie v prospech ochrany práv účastníkov konania, ale svojou nečinnosťou vytvoril procesné prekážky riadneho výkonu rozhodovacích právomocí*“. Domnieva sa, že postupom okresného súdu bolo porušené jej „*právo pred súdom bez zbytočných prieťahov, čo v končenom dôsledku malo za následok zásah do jeho ústavne garantovaných práv*“.

Na základe uvedeného v petite žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb/209/2010 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a aby okresnému súdu prikázal zaplatiť jej finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb/209/2010.

Pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie označených práv vychádza ústavný súd zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty,

v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu... K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07).

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu sa ochrana základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie týchto práv označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd pri skúmaní porušenia označených práv zohľadňuje aj to, či u sťažovateľa objektívne ide o odstránenie stavu právnej neistoty v jeho veci, pretože len v takom prípade možno uvažovať o ich porušení (IV. ÚS 226/04, IV. ÚS 202/2010). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nedochádza k porušovaniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02, IV. ÚS 103/07).

Ako vyplýva z I. časti odôvodnenia tohto rozhodnutia, okresný súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 33 Cb/209/2010-370 z 25. marca 2014. Ústavný súd zistil, že predmetná vec sa v súčasnosti nachádza na Krajskom súde v Bratislave z dôvodu rozhodnutia o opravnom prostriedku – odvolaní sťažovateľky proti rozsudku prvostupňového súdu z 23. júna 2014.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že v čase podania tejto sťažnosti okresný súd už nebol oprávnený vo veci konať, nemohol ovplyvniť priebeh konania, a teda ani porušiť označené právo sťažovateľky, pretože rozhodnutím o žalobe sťažovateľky a jeho doručením účastníkom konania, ako aj vykonaním procesných úkonov súvisiacich s ňou podaným odvolaním vykonal všetky zákonom predpokladané úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľky.

Z uvedených dôvodov bolo treba danú vec posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako takú, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní právnej neistoty sťažovateľky skončila pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, a preto predloženú sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti (podobne napr. III. ÚS 248/08, III. ÚS 317/2010, III. ÚS 447/2010, III. ÚS 217/2011).

V prípade, že odvolací súd zruší rozsudok prvostupňového súdu, vec mu vráti na ďalšie konanie a tento nebude postupovať v súlade s účelom základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, má sťažovateľka možnosť opätovne podať sťažnosť ústavnému súdu, pri prerokovaní ktorej následne zhodnotí celý priebeh napadnutého konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2014